

[Finansministeren.]

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes vort rent juridiske Forhold er overfor en Del af de Laan, som det ærede Medlem nævnte, skal jeg sige, at jeg er villig til at udtale, hvad jeg mener derom, indenfor Finansudvalget, og jeg er ogsaa anmodet om at komme med en saadan Udtalelse, men jeg ønsker ikke at udtale mig offentligt om dette Punkt. Jeg anser det for at være et Punkt, som det ikke er klogt, i hvert Tilfælde for mig, at udtale mig offentligt om, men enhver, der følger Begivenhederne ude i Verden, vil jo se, hvorledes der er Bevægelse i alle Standpunkter og i alle Stillinger, jeg kan sige ogsaa i de juridiske Stillinger, ogsaa i de juridiske Paragraffer, og jeg har den Tro, at naar Bevægelsen virkelig bliver rigtig stærk i det økonomiske Liv, saa kan selv stærke juridiske Paragraffer faa et Grundskud, hvad der maaske ogsaa kan være heldigt for dem, der ellers mener at have Fordel af en stærk Overholdelse af juridiske Paragraffer. Det har man jo set saa mange Gange.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger om Toldindtægterne i April Maaned var jo meget pessimistiske, og det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde set optimistisk paa det. Jeg udtalte mig ogsaa paa dette Omraade meget hypotetisk, men naar man er vant til at se, at der trods de forhøjede Toldafgifter stadig er en mindre Indtægt for en Maaned, end der var i Maanedens Aaret forud, saa maa det ærede Medlem ikke tage den lille Glæde fra mig, som det var at se, at der for første Gang viste sig at være en større Indtægt, end der har været det foregaaende Aar. Jeg er klar over, at denne større Indtægt ogsaa kan have Forbindelse med en Del af de nye Love, der er vedtaget siden den Gang.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Bemærkninger, der er gjort om den fremtidige Politik. Jeg skal blot sige, at med Hensyn til Ønsket om at opnaa Besparelser paa det økonomiske Omraade tilsiger jeg for mit Vedkommende min Medvirkning, hvis det er muligt at vinde frem. Jeg ved, hvor vanskeligt det kan være at vinde frem paa dette Omraade, fordi det er saa vanskeligt at bøje Anskuelserne mod hinanden, men at det rent økonomisk er ønskeligt, om der, uden at der skal opstaa større Lidelser deraf, kunde opnaas Nedgang i nogle af Statens Udgifter, det skal jeg være den første til at indrømme, og jeg skal bidrage, hvad der er muligt for mig, til, at der kan komme noget ud af de Undersøgelser, der paa dette Omraade foretages

inden for Rigsdagen ved det Udvalg, der er nedsat af Finansudvalget.

Korsgaard: Jeg forstaaer efter de faldne Udtalelser, at Trekanten altsaa har besluttet, at ikke en Gang her i Salen skal der finde en Meningsudveksling Sted. Salen er blevet til et nødvendigt Onde, som altsaa nu en Gang skal benyttes, fordi det efter Forfatningen er en Nødvendighed. Et mere brutalt Udslag af denne Opfattelse end det, der altsaa er ved at ske her, og som jeg formoder vil blive fastholdt, har jeg dog endnu ikke set.

Finansministeren havde ikke mange Bemærkninger at gøre og indrømmede i og for sig at det forholdsvise Lyssyn, som han gerne vil have Lov til at bevare, i høj Grad var begrænset og i Virkeligheden ikke i sig selv bar Beviset for, at det bar fremad mod bedre Tider.

Dernæst skal jeg sige et Par Ord om Besparelsen og sige, at det er ogsaa paa dette Omraade en Komedie, der udspilles af den højtærede Minister, undertiden med det ærede Medlem Hr. Fisker ved sin Side, og paa den anden Side af det jomfruelige ærede Medlem Hr. Krag, talende om, at Besparelser, det vil man have noget af, men paa hvilken Maade skal vi faa Besparelser? Ja, der er for mere nøgterne Naturer, hvortil jeg henregner mig selv ... (Latter). Ja, at jeg selv henregner mig til at høre til de mere nøgterne Naturer, kan de Herrer dog ikke protestere imod — for nøgterne Naturer altsaa var det rart at faa at vide, hvorledes Besparelser skal naas. Paa den ene Side staaer den højtærede Statsminister, der sikkert har udtalt sig ogsaa paa Finansministerens Vegne, sigende, at Lønninger og Sociallovgivning røres der ikke ved, og saa kommer Finansministeren og siger — og hans Ord maa vel udlægges saaledes: — i øvrigt har jeg ikke noget imod Besparelser.

Og naar Finansministeren skal til at tænke sig om paa dette Omraade, er jeg vis paa, at et af de allerførste Felter, der møder hans ransagende Blik, er Privatskolen. Og hvad siger da det ærede jomfruelige Venstre med Hr. Krag som Fordanser? De siger da: Nej, det kan vi ikke være med til. Altsaa, den Komedie, som er spillet her gennem et Par Aar, hvorefter Besparelser, der ikke kan indrømmes fra den ene Side, ikke kan opnaas, vil man forsøge paa at opretholde. Man vil gennem en overmægtig Presse søge at bilde Befolkningen ind, at her er der Mulighed for Besparelser. Var det ikke paa Tide, at de usand-